क्षेविता-त्री,	क्षेवयिता-त्री,	चिक्षेविषिता-त्री,	चेक्षेविता-त्री ;
क्षेवन्-न्ती,	क्षेवयन्-न्ती,	चिक्षेविषन्-न्ती ;	—
क्षेविष्यन्-न्ती-ती,	क्षेवयिष्यन्-न्ती-ती,	चिक्षेविषिष्यन्-न्ती-ती ;	
—	क्षेवयमाणः,	क्षेवयिष्यमाणः,	चेक्षेव्यमाणः, चेक्षेविष्यमाणः;
[1]क्षयूः-क्षयूवौ-क्षयूवः ;		—	—
[2]क्षयूतम्[A]तः,	क्षेवितः,	चिक्षेविषितः,	चेक्षेवितः-तवान् ;
क्षेवः,	क्षेवः,	चिक्षेविषुः,	चेक्षेवः ;
क्षेवितव्यम्,	क्षेवयितव्यम्,	चिक्षेविषितव्यम्,	चेक्षेवितव्यम् ;
क्षेवणीयम्,	क्षेवणीयम्,	चिक्षेविषणीयम्,	चेक्षेवणीयम ;
क्षेव्यम्,	क्षेव्यम्,	चिक्षेविष्यम्,	चेक्षेव्यम् ;
क्षेव्यमाणः,	क्षेव्यमाणः,	चेक्षेविष्यमाणः,	चेक्षेव्यमाणः ;
ईषत्क्षेवः-दुःक्षेवः-सुक्षेवः ;		—	— —
क्षेवः,	क्षेवः,	चिक्षेविषः,	चेक्षेवः ;
क्षेवितुम्,	क्षेवयितुम्,	चिक्षेविषितुम्,	चेक्षेवितुम् ;
[3]क्षेवा,	क्षेवणा,	चिक्षेविषा,	चेक्षेवा ;
क्षेवणम्,	क्षेवणम्,	चिक्षेविषणम्,	चेक्षेवणम् ;
[4]क्षयूत्वा-क्षेवित्वा,	क्षेवयित्वा,	चिक्षेविषित्वा,	चेक्षेवित्वा ;
प्रक्षेव्य,	प्रक्षेव्य,	प्रचिक्षेविष्य,	प्रचेक्षेव्य ;
क्षेवम् २, क्षयूत्वा २-क्षेवित्वा २,	क्षेवम् २, क्षेवयित्वा २,	चिक्षेविषम् २, चिक्षेविषित्वा २,	चेक्षेवम् ; चेक्षेवित्वा.

---

1. क्विपि 'च्छ्वोः शूडनुनासिके च' (6-4-19) इति ऊठ्। एकारस्य अयादेशः। द्विवचनादिषु 'ओः सुपि' (6-4-83) इति यणादेशः।
2. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पात्—'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधः। ऊठ्। अयादेशः।
3. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।
4. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इडभावपक्षे ऊठ्। अयादेशः।

A. '**प्रक्ष्यूत**गोपीशुचमूर्णपूतनं तूर्णानसं थूर्णबकादिदानवम्।
दुदूर्विषून् धूर्वितुमेव गूर्वणं मूर्वन्तमापूर्वितपर्वताध्वरम्॥' धा. का. 1-73.
अस्मिन् श्लोके '**क्षयूत**गोपीशुचम्' इति कश्चन पाठः। तदानीमस्माद्धातोः कर्मणि क्तप्रत्यये '**क्षयूत**' इति रूपम्। यथाश्रुतपाठे '**क्षिवु**' धातोः निष्ठायां कर्मणि रूपम्।